

AUGLÝSING

ríkisskattstjóra nr. 3/1998 um skattmat tekjuárið 1997 (framtalsárið 1998).

Með vísan til 2. tl. 74. gr., A-liðs 30. gr. og 116. gr. l. nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt með áorðnum breytingum hefur ríkisskattstjóri gefið út svofelldar reglur um mat á búpeningi til eignar í árslok 1997, á hlunnindum og öðrum tekjum og frádrætti á tekjuárinu 1997 (framtalsárinu 1998), sem meta þarf til verðs samkvæmt greindum lögum:

1.0.0. Búfé til eignar í árslok 1997 (framtalsár 1998).

	kr.
Mjólkurkýr	66.610
Holdakýr	25.372
Kvígur, 1 1/2 árs og eldri	45.051
Geldneyti og naut	25.464
Kálfar, yngri en 1/2 árs	7.551
Ær og sauðir	6.929
Hrútar	9.331
Gemlingar	5.069
Hestar á 14. vetri og eldri	15.590
Hryssur á 14. vetri og eldri	15.590
Hestar á 5. - 13. vetri	27.770
Hryssur á 5. - 13. vetri	25.000
Tryppi á 2. - 4. vetri	9.650
Fölöld	5.935
Hænsni, eldri en 6 mánaða	627
Hænsni, yngri en 6 mánaða	318
Endur	850
Gæsir	1.200
Kalkúnar	1.750
Geitur	4.917
Kiðlingar	3.679
Gyltur	11.317
Geltir	17.387
Grísir, eldri en 1 mánaðar	4.045
Grísir, yngri en 1 mánaðar	0
Loðkanínur: Karldýr og kvendýr	2.500
Feldkanínur: Karldýr og kvendýr	2.356
Minkar: Karldýr	3.099
Kvendýr	2.089
Hvolpar	0
Refir: Karldýr og kvendýr	4.839
Hvolpar	0

Þar sem heimaþengnar fôðurbirgðir eru verulega undir meðallagi er heimilt að lækka búfjármat nautgripa, sauðfjár og hrossa til eignar, þó ekki meira en um 10%.

2.0.0. Hlunninda og teknamat á tekjuárinu 1997 (framtalsárið 1998).

2.1.0. Teknamat af landbúnaði.

Allt sem selt er frá búi skal talið með því verði, sem fyrir það fæst. Ef það er greitt í vörum, vinnu eða þjónustu ber að færa greiðslurnar til peningaverðs og telja til tekna með sama verði og fæst fyrir tilsvareandi vörur, vinnu eða þjónustu, sem seldar eru á hverjum stað og tíma.

Verðuppbætur á búsafurðir teljast til tekna þegar þær eru greiddar eða færðar framleiðanda til tekna í reikning hans.

Heimanotaðar búsafurðir (búfjárafurðir, garðávextir, gróðurhúsaafurðir, hlunninda-afrakstur), svo og heimilisiðnað, skal telja til tekna með sama verði og fæst fyrir

tilsvarandi afurðir sem seldar eru á hverjum stað og tíma. Verði ekki við markaðsverð miðað, t.d. í þeim hreppum þar sem mjólkursala er lítil eða engin, skal skattstjóri meta verðmæti þeirra til tekna með hliðsjón af notagildi.

Sé söluverð frá framleiðanda hærra en útsöluverð til neytenda vegna niðurgreiðslu á afurðaverði skulu þó þær heimanotuðu afurðir sem svo er ástatt um taldar til tekna á útsöluverði til neytenda.

Mjólk, sem notuð er til búfjárfóðurs, skal þó telja til tekna með hliðsjón af verði á fódurbæti miðað við fódureiningar.

Þar sem mjólkurskýrslur eru ekki haldnar skal áætla heimanotað mjólkurmagn.

Matsverð heimanotaðs kjöts af sauðfé sem telja skal til tekna er ákvarðað með hliðsjón af heildsöluverði þessara afurða.

Með hliðsjón af ofangreindum reglum hefur matsverð verið ákveðið á eftirtöldum búsafurðum til heimanotkunar:

2.1.1. Afurðir og uppskera: (Verð án virðisaukaskatts)

	kr.
Mjólk þar sem mjólkursala fer fram	53,19 pr. ltr.
Mjólk þar sem engin mjólkursala fer fram, miðað við 500 l neyslu á mann	53,19 pr. ltr.
Mjólk til búfjárfóðurs	18,01 pr. ltr.
Hænuegg (önnur egg hlutfallslega)	248,00 pr. kg
Sauðfjárslátur	198,00 pr. stk.
Kartöflur til manneldis	5.282,00 pr. 100 kg
Rófur til manneldis	8.641,00 pr. 100 kg
Kartöflur og rófur til skepnufóðurs	681,00 pr. 100 kg

2.1.2. Búfé til frálags (slátur meðtalið): (Verð án virðisaukaskatts)

	kr.
Dilkar	5.330
Dilkar (lakara kjöt)	4.850
Veturgamalt og sauðir	6.742
Geldar ær	5.383
Mylkar ær og hrútar	3.481
Naut I. og II. fl.	58.192
Kýr I. og II. fl.	38.836
Kýr III. og IV. fl.	26.471
Eldri kálfar og ungneiti metist hlutfallslega miðað við naut.	
Ungkálfar	2.925
Fölöld I. flokkur	8.039
Tryppi I. flokkur	11.632
Hross I. flokkur	12.768
Fölöld II. flokkur	5.743
Tryppi II. flokkur	5.731
Hross II. flokkur	6.263
Hross III. flokkur	3.100
Svín 4 - 6 mánaða	15.187

2.1.3. Veiði og hlunnindi: (Verð án virðisaukaskatts)

	kr. pr. kg
Lax	280
Sjóbirtingur	224
Vatnasilungur	168
Æðardúnn	60.665

2.1.4. Kindafóður:

Metast 50 % af fullu eignarmati sauðfjár.

2.2.0. Hlunnindamöt til tekna:

2.2.1. Fatnaður:

Einkennisfatnaður sem launagreiðandi lætur launþega í té án endurgjalds skal metinn honum til tekna sem hér segir:

Einkennisföt	kr. 15.100
Einkennisfrakki.....	11.073

Fatnað sem ekki telst einkennisfatnaður, skal telja á kostnaðarverði.

Eigi skal reikna launamanni til tekna nauðsynlegan hlífðarfatnað sem launagreiðandi afhendir honum til afnota við störf í þágu launagreiðandans.

2.2.2. Bifreiðahlunnindi.

Endurgjaldslaus afnot launamanns af fólksbifreið, þ.m.t. skutbifreið (station) og jeppabifreið, eða öðrum bifreiðum sem hægt er að hafa sambærileg not af svo sem sendibifreiðum, sem launagreiðandi hans lætur honum í té til fullra umráða, skulu metin launamanni til tekna. Teknamatið skal miðað við afnot í heilt ár og höfð hliðsjón af verði og aldri bifreiðarinnar og skal miðað við verð á síðustu árgerð eins og það var 31. desember 1996.

Af bifreið sem tekin var í notkun á árunum 1995, 1996 eða 1997, skal meta hlunnindi til tekna sem 20% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir. Af eldri bifreið skal meta hlunnindi til tekna sem 15% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir. Eigi skiptir máli í þessu sambandi hver upphaflegur eigandi bifreiðarinnar var. Bifreið sem flutt var inn notuð telst hafa verið tekin til notkunar á því ári sem hún var framleidd.

Kostnaðarverð bifreiðar er í þessu sambandi skilgreint sem staðgreiðsluverð samkvæmt verðlista á sams konar bifreið nýrri frá bifreiðaumboði af síðustu árgerð, að meðtöldum kostnaði vegna hvers konar auka- eða sérútbúnaðar. Sé eigi unnt að ákveða matsverð með þessum hætti vegna þess að síðasta árgerð er eigi til sölu og eigi unnt að fá upplýsingar um verð á henni skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum. Einnig skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum ef sú bifreið sem meta þarf er eigi lengur á markaði.

Hafi launamaður greitt hluta af verði bifreiðar skal lækka hlunnindamat miðað við heilt ár sem svarar til árlegrar meðalafskriftar bifreiðar þegar hún hefur verið lækkuð í réttu hlutfalli við eignarhluta launamanns í bifreiðinni. Árleg meðalafskrift reiknast kr. 142.546. Hafi launamaður t.d. greitt 30% af kostnaðarverði bifreiðar, eins og það er skilgreint hér að framan, lækkar því hlunnindamat um kr. 42.768, miðað við heilt ár, eða um kr. 3.564 á mánuði.

Mánaðarleg hlunnindi teljast 1/12 af hlunnindum reiknuðum af hlunnindum eins og að framan er greint. Hafi launamaður aðeins haft afnot af bifreið hluta af mánuði skulu bifreiðahlunnindi hans metin í réttu hlutfalli við þann dagafjölda í mánuðinum sem hann hafði afnot af viðkomandi bifreið. Sömu aðferð skal beitt við mat á hlunnindum ef skipt var um bifreið þannig að launþegi hafði afnot af fleiri en einni bifreið í sama mánuði.

Afnot takmörkuð við ákveðinn kílómetrafjölda. Séu endurgjaldslaus afnot launamanns takmörkuð á þann hátt þannig að hann greiði launagreiðanda sínum fyrir ekna kílómetra umfram umsamið hámark skal reikna honum full mánaðarleg hlunnindi til tekna uns umsömdu hámarki aksturs er náð. Eftir þau tímamörk skal draga greiðslu launamanns frá fjárhæð mánaðarlegra hlunninda og falla þau niður sé greiðsla launamanns jafnhá þeim.

Launamaður tekur þátt í reksturskostnaði. Greiði launamaður eldsneytiskostnað (og smurningu) bifreiðar sem hann hefur til fullra umráða frá launagreiðanda sínum skal lækka hlunnindamat um 4 prósentustig, þ.e. í 16% eða 11% eftir aldri bifreiða. Greiði launamaður einnig annan reksturskostnað bifreiðar en eldsneytiskostnað má lækka hlunnindamat um fjárhæð þess kostnaðar, enda afhendi launamaður launagreiðanda sínum kvittanir frá þriðja aðila fyrir slíkum kostnaði og fái hann ekki endurgreiddan. Eigi má telja kostnað við eðlilega umhirðu á bifreiðinni, svo sem þvotta og bónun, með í slíkum kostnaði og eigi heldur sektir sem af akstri launþegans hljóta.

Endurgjald fyrir afnot. Greiði launamaður launagreiðanda sínum endurgjald fyrir afnot af bifreið launagreiðanda, sem lægra er en hlunnindamat samkvæmt þeim reglum sem að framan er lýst, skal mismunurinn teljast launamanni til tekna.

Hlunnindamat vegna takmarkaðra afnota launamanns. Hafi launamaður bifreið frá launagreiðanda sínum sem honum er heimilt að nota utan vinnutíma að takmörkuðu leyti skal meta slík takmörkuð afnot til hlunninda launamanns. Takmörkuð afnot eru eingöngu akstur milli heimilis og vinnustaðar og tilfallandi einstök afnot. Sé um frekari afnot að ræða telst launamaður hafa full umráð bifreiðar eins og greint er frá hér að framan. Gögn um takmörkuð afnot skulu greinilega færð og vera aðgengileg skattyfirvöldum hvort sem er í bókhaldi launagreiðanda eða hjá launamanni. Takmörkuð afnot skal telja launamanni til hlunninda á gildandi kílómetragjaldi á hverjum tíma, sem nú er kr. 35,15 pr. ekinn km.

2.2.3. Fæðishlunnindi. Fæðispeningar.

Fæði sem launagreiðandi lætur launamanni í té endurgjaldslaust, skal metið honum til tekna og af því reiknast staðgreiðsla sem hér segir:

	kr. á dag
Fyrir fullt fæði, fullorðins	772
Fyrir hálft fæði fullorðins	386
Fyrir fullt fæði barns, yngri en 12 ára	619
Fyrir fæði að hluta (ein máltíð)	308

Láti launagreiðandi launamanni í té fæði á lægra verði en skattmat ríkisskattstjóra segir til um skal telja mismuninn tekjur launamanns og reikna af honum staðgreiðslu. Af fjárhæð fæðisstyrks (fæðispeninga) sem launamanni er greidd frá launagreiðanda hans, svo og fjárhæð fæðisstyrkja (fæðispeninga) sem launamanni er greidd frá launagreiðanda hans vegna fjölskyldu launamannsins, ber að reikna staðgreiðslu á sama hátt. Af sérhverjum öðrum fæðishlunnindum sem látin eru launamanni og fjölskyldu hans í té endurgjaldslaust, ber að reikna staðgreiðslu af kostnaðarverði.

2.2.4. Húsnæðishlunnindi.

Endurgjaldslaus afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi lætur launamanni sínum í té, skulu metin launamanni til tekna og af þeim reiknuð staðgreiðsla sem hér segir:

Fyrir ársafnot reiknast 2,7% af gildandi fasteignamati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar. Fjárhæð þessi skiptist hlutfallslega á greiðslutímabil miðað við tímalengd þeirra. Hafi launamaður afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi hans lætur honum í té gegn endurgjaldi sem er lægra heldur en 2,7% af gildandi fasteignamati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar, skal meta launþega mismuninn til tekna og reikna af honum staðgreiðslu eftir því sem hlutfall greiðslutímabils segir til um. Af þeim hluta orkukostnaðar launamanns sem launagreiðandi hans greiðir skal reiknuð full staðgreiðsla. Af endurgjaldslausum afnotum launamanns á orku (rafmagni og hita) skal staðgreiðsla reiknuð af kostnaðarverði. Af húsaleigustyrk, sem launagreiðandi greiðir launamanni sínum, ber að reikna staðgreiðslu að fullu.

Fylgi starfi launþega kvðð um búsetu í húsnæði, sem vinnuveitandi lætur honum í té, er skattstjóra heimilt að lækka mat húsnæðishlunninda við álagningu opinberra gjalda á næsta ári eftir staðgreiðsluár, svo sem verið hefur ef launþegi telst ekki nýta húsnæðið að fullu. Íbúðarhúsnæði, allt að 150 m², telst fullnýtt séu íbúar húsnæðisins 6 manns eða færri. Hver íbúi umfram 6 telst nota 5 m² húsnæði. Til íbúðarhúsnæðis í þessu sambandi telst eigi húsnæði allt að 15 m², sem vinnuveitandi hefur samþykkt að launþegi noti sem skrifstofu- eða starfshúsnæði í þágu ríkisins.

Eigi skal meta launamanni til hlunninda afnot af húsnæði í verbúðum eða vinnubúðum þar sem launamaður dvelur um takmarkaðan tíma í þjónustu launagreiðanda.

3.0.0. Möt til frádráttar:

3.1.0. Frádráttarbær kostnaðar vegna ökutækjastyrks.

Frá ökutækjastyrkjum, sem launþegi hefur fært til tekna, skal leyfa sem frádrátt sannanlegan kostnað vegna öflunar þessara tekna.

3.1.1. Sönnun akstursþarfar.

Krafa um frádrátt kostnaðar á móti greiddum ökutækjastyrk á árinu 1997 þarf að byggja á því að færð hafi verið akstursdagbók eða akstursskýrsla þar sem skráð er hver ferð, dagsetning, ekin vegalengd, aksturserindi, kílómetragjald greitt launamanni, nafn og kennitala launamanns og einkennisnúmer viðkomandi ökutækis, sbr. reglugerð nr. 490 frá 28. desember 1992. Skal færa þessi gögn reglulega og skulu þau vera aðgengileg skattyfirvöldum þegar þau óska þess.

Því aðeins telst ökutækjakostnaður sannaður að fullnægt sé neðangreindum skilyrðum:

1. Að fram sé lögð á þar til gerðu eyðublaði (ökutækjastyrkur og ökutækjarekstur RSK 3.04), eða á annan jafn fullnægjandi hátt, nákvæm sundurliðun á heildarrekstrarkostnaði ökutækisins, þ.m.t. árleg afskrift bifreiðar sem reiknast kr. 141.573. Árleg afskrift annarra ökutækja en bifreiða reiknast 10% af kaupverði (stofnverði). Afskrift ökutækis sem notað er hluta úr ári reiknast hlutfallslega.
2. Að fram sé lögð á sama eyðublaði og um ræðir í 1, eða á annan jafn fullnægjandi hátt, greinargerð um heildarnotkun ökutækisins á árinu, þannig sundurliðuð:
 - a. Akstur til og frá vinnu, en hann telst allur vera í eigin þágu.
 - b. Annar akstur í eigin þágu.
 - c. Akstur í þágu launagreiðanda.

Til frádráttar skal leyfa þann hluta af heildarrekstrarkostnaði bifreiðarinnar sem svarar til afnota hennar í þágu launagreiðanda, þó að hámarki þá fjárhæð sem kemur út með því að margfalda með kr. 34,90 þá kílómetratölu sem ákvörðuð hefur verið sem akstur í þágu launagreiðanda. Aldrei leyfist þó hærri fjárhæð til frádráttar en talin er til tekna sem ökutækjastyrkur.

Hafi launþegi fengið greiðslu fyrir afnot af eigin bifreið í þágu launagreiðanda síns á árinu 1997, þannig að um hafi verið að ræða endurgreiðslu á kostnaði við rekstur hennar, og sá akstur verið 2000 km eða minni þá er fallið frá kröfu um sannanlegan ökutækjakostnað. Þetta er bundið þeim skilyrðum að launþegi hafi fært akstursdagbók eða akstursskýrslu þar sem skráð hefur verið hver ferð, ekin vegalengd og aksturserindi og að kílómetragjald hafi verið greitt í samræmi við skattmat ríkisskattstjóra á árinu 1997 fyrir hvern ekin km skv. akstursdagbók.

Hafi launþegi fengið greitt svonefnt „sérstakt gjald“ eða „torfærugjald“ á árinu 1997 fyrir akstur (eigin) ökutækis síns má hann hækka fjárhæð frádráttar, kr. 34,90, fyrir hvern ekin km sem hann fékk greiddan skv. „sérstöku gjaldi“ um kr. 5,33 og skv. „torfærugjaldi“ um kr. 16,38, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir því að forsendur fyrir greiðslu sérstaks gjalds og torfærugjalds séu uppfylltar.

Samkvæmt 3. kafla í skattmati í staðgreiðslu 1997 var kílómetragjald, sem í gildi var frá upphafi árs 1997, sem hér segir:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	35,15
10.001 - 20.000 km	31,45
20.001 - >	27,75

Frá og með 1. júní til loka október breyttist matið þannig vegna breytinga á mati ferðakostnaðarnefndar:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	34,55
10.001 - 20.000 km	30,95
20.001 - >	27,30

Frá og með 1. nóvember til loka desember breyttist matið þannig vegna breytinga á mati ferðakostnaðarnefndar:

Fyrir	kr. pr. km
1 - 10.000 km	35,15
10.001 - 20.000 km	31,45
20.001 - >	27,75

3.2.0. Frádráttur á móti fengnum dagpeningum.

Frádráttur á móti dagpeningum sem launamaður hefur fengið greidda frá launagreiðanda sínum er heimill enda hafi dagpeningarnir verið greiddir vegna tilfallandi ferða á vegum launagreiðandans utan venjulegs vinnustaðar og ætlaðir til greiðslu á gistingu og fæði innanlands en erlendis á greiðslu á gistingu, fæði, minniháttar risnu, fargjöldum innan þess svæðis sem dvalið er á og fargjöldum frá og að flugvöllum.

Frádrátturinn er háður því skilyrði að fyrir liggi í bókhaldi launagreiðanda, sem og hjá launamanni, gögn um tilefni ferðar og fjölda dvalardaga, fjárhæð ferðapeninga eða dagpeninga, svo og nafn og kennitala launamanns.

Að uppfylltum framangreindum skilyrðum er það mat ríkisskattstjóra að leyfilegur frádráttur frá greiddum dagpeningum á árinu 1997 verði sem hér segir:

Frádráttur frá dagpeningum innanlands.

1. janúar - 31. maí

	kr.
Fyrir gistingu og fæði í einn sólarhring	7.250
Fyrir gistingu í eina nótt	3.750
Fyrir fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	3.500
Fyrir fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	1.750

1. júní - 30. október

	kr.
Fyrir gistingu og fæði í einn sólarhring	8.500
Fyrir gistingu í eina nótt	5.000
Fyrir fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	3.500
Fyrir fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	1.750

1. nóvember - 31. desember

	kr.
Fyrir gistingu og fæði í einn sólarhring	7.500
Fyrir gistingu í eina nótt	3.800
Fyrir fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	3.700
Fyrir fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	1.850

Frádráttur frá dagpeningum erlendis (ákvarðast í SDR).**1. janúar - 31. maí**

Almennir dagpeningar:	Gisting	Annað
Svíþjóð, Bretland og Sviss	95	86
New York	97	65
Asía	125	100
Annars staðar	78	86

Vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa:	Gisting	Annað
Svíþjóð, Bretland og Sviss	61	55
New York	62	41
Asía	81	65
Annars staðar	51	55

1. júní - 31. desember

Almennir dagpeningar:	Gisting	Annað
Svíþjóð, Bretland og Sviss	105	87
New York	108	69
Asía	129	102
Annars staðar	88	87

Vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa:	Gisting	Annað
Svíþjóð, Bretland og Sviss	67	56
New York	69	44
Asía	83	66
Annars staðar	57	56

Sé dvalið skemur en 3 vikur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga.

Sé dvalið 3 vikur eða lengur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga fyrstu vikuna en síðan þjálfunar-, náms- eða eftirlitsdagpeninga, sbr. þó næstu málsgrein.

Fari dvöl erlendis vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa fram úr 3 mánuðum skal frádráttur vegna þjálfunar-, náms- og eftirlitsdagpeninga lækka um fjórðung þann tíma sem dvalið er lengur en 3 mánuði.

Hafi gisting launþega verið greidd samkvæmt reikningi frá þriðja aðila er honum heimilt að draga viðkomandi fjárhæð fyrir „Annað“ frá fengnum dagpeningum eða ferðafé.

Dagpeningar umfram 30 daga.

Hafi launamaður fengið greidda dagpeninga fyrir 30 daga eða fleiri á árinu 1997 skulu viðmiðunarfjárhæðir hér að framan lækka um kr. 772 fyrir hvern dag sem dagpeningagreiðslur fara fram yfir 30 daga samfelld. Gildir það bæði varðandi almenna dagpeninga erlendis, dagpeninga vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa og dagpeninga innanlands. Samsvarandi fjárhæð vegna dagpeningagreiðslna innanlands fyrir hálfan dag er kr. 386.

3.3.0. Fæðisfrádráttur.**3.3.1. Fæðisfrádráttur hjá launagreiðanda.**

Launagreiðendur sem ekki færa sérreikning yfir fæðiskostnað launþega sinna mega draga frá tekjum sínum af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi kr. 413 fyrir hvern heilan fæðisdag sem þeir láta launþegum sínum í té fæði án endurgjalds. Sama gildir um fæði sem launagreiðandi lætur fjölskyldu launþegans í té án endurgjalds.

Reykjavík, 2. janúar 1998.

Garðar Valdimarsson ríkisskattstjóri.